

Sygn. akt II ZO 13/22

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie dotyczącej sędzi Sądu Rejonowego w B. - B. G., po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej na posiedzeniu w dniu 22 listopada 2022 roku, wniosku obrońcy obwinionej adw. R. S. o połączenie sprawy w przedmiocie zażalenia obrońców obwinionej na postanowienie Sądu Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w Warszawie z dnia 31 marca 2021 r., sygn. akt ASD [...] do wspólnego rozpoznania z pozostającymi w związku przedmiotowym sprawami innych sędziów

na podstawie art. 34 § 2 a contrario w zw. z art. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku Prawo o ustroju sądów powszechnych (dalej p.u.s.p.)

postanowił:

nie uwzględnić wniosku obrońcy obwinionej o połączenie do wspólnego rozpoznania sprawy o sygn. akt II ZO 13/22 ze sprawą prowadzoną pod sygn. akt: I ZSK 31/22 (dotyczącą sędziego T. M.), I ZSK 29/22 (dotyczącą sędziego R. N.), II ZO 32/22 (dotyczącą sędziego P. M.); II ZO 21/22 (dotyczącą sędziego S. F.), II ZO 17/22 (dotyczącą sędziego P. N.), I ZSK 34/22 (dotyczącą sędziego P. F.), II ZO 15/22 (dotyczącą sędzi M. K.), II ZO 16/22 (dotyczącą sędzi L. S.), II ZO 18/22 (dotyczącą sędzi L. S.), II ZO 36/22 (dotyczącą sędziego K. L.), II ZO 19/22 (dotyczącą sędzi G. M.), ASD 4/21 (obecnie II DO 15/22 - dotyczącą sędzi D. L.) oraz ASD 2/21 (dotyczącą sędzi A. Ś.).

UZASADNIENIE

W dniu 15 listopada 2022 r. do Sądu Najwyższego w dniu 15 listopada 2022 r. wpłynął wniosek adw. R. S. - obrońcy obwinionej sędzi Sądu Rejonowego w B. –

B. G. o połączenie do wspólnego rozpoznania sprawy prowadzonej pod sygn. akt II ZO 13/22 ze sprawami innych sędziów, pozostającymi z powyższą w związku przedmiotowym, tj. sprawami o sygn. akt: I ZSK 31/22 (dotyczącą sędziego T. M.), I ZSK 29/22 (dotyczącą sędziego R. N.), II ZO 32/22 (dotyczącą sędziego P. M.); II ZO 21/22 (dotyczącą sędziego S. F.), II ZO 17/22 (dotyczącą sędziego P. N.), I ZSK 34/22 (dotyczącą sędziego P. F.), II ZO 15/22 (dotyczącą sędzi M. K.), II ZO 16/22 (dotyczącą sędzi L. S.), II ZO 18/22 (dotyczącą sędzi L. S.), II ZO 36/22 (dotyczącą sędziego K. L.), II ZO 19/22 (dotyczącą sędzi G. M.), ASD 4/21 (obecnie II DO 15/22 - dotyczącą sędzi D. L.) oraz ASD 2/21 (dotyczącą sędzi A. Ś.).

Uzasadniając wywiedziony wniosek obrońca obwinionej wskazał, iż wymienione sprawy dyscyplinarne sędziów dotyczą tego samego stanu faktycznego, a mianowicie złożenia podpisu pod pismem z dnia 28 kwietnia 2020 r. skierowanym do Ambasadora I. G. - Dyrektora Biura Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, tzw. „listem do OBWE”. Autor wniosku argumentował, że jest to jedna sprawa dotycząca wielu sędziów i powinna być rozpoznawana w jednym postępowaniu, zarówno z uwagi na zasadę ekonomiki procesowej, jak i w celu uniknięcia rozbieżności w orzeczeniach wydanych w sprawach o tym samym stanie faktycznym. W ocenie wnioskującego w razie rozpoznawania jednej sprawy przez różne składy sędziowskie istnieje ryzyko, iż zapadną różne orzeczenia, mimo tego samego stanu faktycznego, a „rozpoznanie spraw wszystkich wyżej wymienionych sędziów w jednym postępowaniu przez jeden skład orzekający pozwoli na uniknięcie angażowania do rozpoznania wielu spraw różnych składów orzekających”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy obwinionej nie zasługiwał na uwzględnienie. Zaprezentowana przez wnioskującego argumentacja nie zawiera bowiem w swej treści powodów dostatecznie uzasadniających potrzebę wspólnego rozpoznania sprawy o sygn. akt II ZO 13/22 ze sprawami prowadzonymi pod sygn. akt: I ZSK 31/22, I ZSK 29/22, II ZO 32/22, II ZO 21/22, II ZO 17/22, I ZSK 34/22, II ZO 15/22, II ZO 16/22, II ZO 18/22, II ZO 36/22, II ZO 19/22, ASD 4/21 (obecnie II DO 15/22) oraz ASD 2/21.

Zgodnie z art. 34 k.p.k. sąd właściwy dla sprawców przestępstw jest również właściwy dla pomocników, podlegaczy oraz innych osób, których przestępstwo pozostaje w ścisłym związku z przestępstwem sprawcy, jeżeli postępowanie przeciwko nim toczy się jednocześnie (§ 1), a sprawy powyżej wymienionych osób powinny być połączone we wspólnym postępowaniu (§ 2 zd. 1). Istotą łączności przedmiotowej, o której mowa w powyższym przepisie, jest „wszechstronniejsze zbadanie wszystkich wchodzących w grę spraw”, jak również zachowanie zasad ekonomiki procesowej, koncentracja materiału dowodowego oraz oszczędność kosztów (zob. J. Kosonoga [w:] *Kodeks postępowania karnego*. Tom I. Komentarz do art. 1-166, red. R. A. Stefański, S. Zabłocki, Warszawa 2017, art. 34). Powołana regulacja bezspornie pozwala zatem na pełne wyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy oraz realizację zasady trafnej represji karnej określonej w art. 2 § 1 pkt 1 k.p.k. Decyzja o połączeniu spraw do wspólnego rozpoznania winna być jednakże poprzedzona analizą słuszności takowego rozstrzygnięcia w kontekście prawdy materialnej oraz podstawowych gwarancji procesowych, gdyż z istoty rzeczy „nie może skutkować automatyzmem w podejmowaniu decyzji pozytywnej” (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 29 kwietnia 2021 r., I KK 39/19, LEX nr 3252431). Zaznaczenia wymaga przy tym konieczność spełnienia zawartego we wspomnianym art. 34 § 1 k.p.k. przez ustawodawcę wymogu jednoczesnego toku postępowań. Połączenie spraw do wspólnego rozpoznania winno bowiem nastąpić przed otwarciem przewodu sądowego i przystąpieniem do rozpoznania którejkolwiek z nich.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest rozpoznanie wywiedzionego przez wnioskującego - działającego jako obrońca obwinionej sędzi B. G. -zażalenia na postanowienie Sądu Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w Warszawie z dnia 31 marca 2021 r., sygn. akt ASD 3/21, o przekazaniu sprawy zgodnie z właściwością, tj. Izbie Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego. Autor wniosku upatrywał konieczność połączenia powyższego do wspólnego rozpoznania ze sprawami zarejestrowanymi w rep. I ZSK pod nr. 31/22, 29/11, 34/22, a zatem dotyczącymi rozpoznania spraw dyscyplinarnych innych sędziów (sędziego T. M., sędziego R. N. i sędziego P. F.) oraz zarejestrowanymi w rep. II ZO pod nr. 15/22, 16/22, 17/22, 18/22, 19/22, 21/22, 32/22 i 36/22, tj. dotyczącymi zażaleń występującego w roli

obrońcy autora wniosku na postanowienia Sądu Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w Warszawie w przedmiocie przekazania sprawy według właściwości w sprawach sędziów: M. K., J. S., P. N., L. S., G. M., S. F., P. M. i K. L., a nadto sprawą o sygn. akt ASD 4/21, obecnie zarejestrowaną pod sygn. akt II DO 15/22 (która to została merytorycznie zakończona, gdyż zaskarżone postanowienie o właściwości sądu utrzymano w mocy, z tym jednak zastrzeżeniem, że zażalenie obrońcy w zakresie wniosku „o oznaczenie sądu przed którym ma toczyć się postępowanie”, obejmujące zarzut braku niezależności Sądu Najwyższego Izby Dyscyplinarnej oraz braku niezawisłości sędziów tej Izby, na podstawie art. 26 § 2 ustawy o SN przekazano do rozpoznania Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, a postanowieniem z 17 listopada 2022 r., sygn. akt I NWW 115/22 sprawę przekazano do Izby Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego), jak również sprawą ASD 2/21, obecnie prowadzoną pod sygn. akt II ZO 47/22, która została prawomocnie zakończona postanowieniem Izby Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego z 27 października 2022 r.

Analiza powyższych wskazuje zatem, iż sprawy, o których połączenie wnioskuje obrońca obwinionej, dotyczą różnych orzeczeń wydanych wobec różnych osób, nie znajdujących się na podobnych etapach rozstrzygania, jak również o odmiennym przedmiocie ich rozpoznania, natomiast zasadniczym łączącym je elementem, wskazującym na jedyny realnie istniejący pomiędzy powyższymi związek, jest osoba obrońcy. Trudno tym samym przyjąć, iż wymieniony przez wnioskodawcę katalog spraw, których połączenia się domaga, spełnia uprzednio wspomniane wymogi art. 34 k.p.k. W kontekście powoływanych przez autora wniosku względów ekonomiki procesowej zwrócić należy natomiast uwagę, że sprawa o sygn. akt ASD 2/21 (obecnie pod sygn. akt II ZO 47/22), została już prawomocnie zakończona, natomiast warunkiem łącznego rozpoznania spraw jest, jak wspomniano uprzednio, jednoczesność toczenia się postępowań z uwagi na ewentualną konieczność rozpoznania danej sprawy od początku. W odniesieniu do twierdzenia wnioskodawcy o „ryzyku, iż zapadną różne orzeczenia, mimo tego samego stanu faktycznego” poczynić należy nadto uwagę, iż rozpoznanie uprzednio wymienionych spraw (a zasadniczo spraw, które dotyczą rozpoznania

sprawy dyscyplinarnej, tj. zarejestrowanych w rep. ZSK) w odrębnych postępowaniach nie uczyni niemożliwym dokonania czy to prawidłowych ustaleń faktycznych, czy też trafnej oceny zachowań obwinionych.

Połączenie wskazanych we wniosku spraw jawi się tym samym jako niecelowe i pozbawione racjonalności, a uczynienie zgodnie z oczekiwaniami obrońcy obwinionej prowadziłoby do akceptacji rozwiązań dysfunkcyjnych, które nie mają oparcia w przepisach prawa.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[as
a]